

ANY VI

NUM. 247

BARCELONA 19 MAIG 1893

Còpia fot. de A. Esplugas.

Abans, treballant per tres
no 'm guanyava la vida;
y ara que... no faig rés,
tinch feyna seguida.

CRÓNICA DE LA SETMANA

LA DESPEDIDA D' EN LAGARTIJO

An' aquest mon de monas y micos no hi ha un sol mortal que no tinga una fal·lera ó altra; y desgraciadament la de las *banyas* está tan arrelada en nostra terra, que no existeix ni un espanyol que no siga mes ó menos torero.

Per aixó, la noticia de la despedida d' en Lagartijo ha causat mes sensació que la de la riquesa oculta y de la nivellació dels pressuposos.

Hi ha dona tan entussiasta pel toreig, que desde que ha sabut qu' en Lagartijo s' retirava, se li agafa sempre l' estofat y distretament tira á l' olla 'l sabó de rentar plats, creyent qu' es un tall de cansalada.

Conech un aficionat ab pretensions que, convensut de que no matant en Lagartijo ja no queda ni un sol *espasa* que valgui la pena, en lloch d' anar á fer mitjdiada, s' enseja torejant á la seva sogra ab una escombra, ab lo fi d' ocupar ell, mes tart, la plassa qu' en *Rafael* deixa vacant.

Una andalussa que també conech, la qual havia sigut corista, sense paga, del *Arderius* y que tingué de retirar-se del cant de resultas d' haver-se-li entravessat una espina de bacallá á la gargamella, está boja per en Lagartijo.

Si no pot adquirir uns quants cabells de la qua d' aquest torero, pera col·locarsels en lo guardape·lo, estich segur de que li agafará alguna cosa.

Es curiós veure de la manera carinyosa que contempla un pandero ab lo retrato d' en Lagartijo, que te col·locat al capsal del llit, en lloch de la piqueta d' aygua beneyta.

¡Y cuydado que 'i tal retrato, te un pis per llogar; vull dir un ull tapat!

Segons explica l' andalussa, l' artista que va pintar lo pandero, ho feu en ocasió qu' en Lagartijo havia rebut un cop de taronja en una *finestra del ánima*, com á mostra de desagrado d' un animal del *tendido*.

Y es lo que diu ella: „Los bons amichs s' han de coneixe en las desgracias de la vida.“

Per aixó s' estima tant aquest retrato. ¡Qui li toqués o pandero, caldría qu' anés ben armat!

F'ins lo seu marit qu' es de las forsas armadas—abo del re·guart de *Consums*—ho te prohibit.

No obstant, segons m' ha comptat una vehina,—hi ha un subjecte que l' i toca sense protesta de l' andalussa: l' amo de la casa; lo qual es tan aficionat á las *banyas*, que sab donar 'is *metisacas* ab totas las reglas del art, com ho ha demostrat en diferentas corridas de beneficencia.

Dos ánimas toreras se comprenen desseguida.

Per aixó l' amo de la casa, creu com l' andalussa, que l' ull tapat del pandero, lluny de desfigurar la fesomia d' en Lagartijo, la fa mes simpática.

¡No hi faltarán tots dos á la despedida del seu admirat *espasa*!

Al marit l' hi deixarán anar, si s' presta á presenciar la corrida, vestit ab lo trajo qu' usan pel carre:

los toreros; á qual efecte, l' andalussa, li ha fet una *chaqueta*, retal'aut un sobretodo de color de carbassa, y li ha arreglat un barret de *chulo*, treyent la pluma d' un sombrero qu' ella portava quan sortia en lo corro.

Lo fer i la trena será cosa senzilla, tota vegada que 'l cabo de *Consums* cria molta *llana* al clatell.

¡Quantas cosas fan fer las aficions toreras!

Pera obtenir un cabell de la qua d' en Lagartijo se trobaria entussiasta capás de cometre un homicidi si ab diners no li concedian.

Lo mortal feliç que 'n posseheixi mitja do'zaneta, ja pot dir qu' ha fet una fortuna si se 'ls vol vendre; y com que n' hi ha tants que tenen ganas de ferla, no sería estrany que, ab los cabells de la qua d' en Lagartijo, s' en pogués fer mostras pera totas las pentinadoras de Barcelona.

¡Quants y quants pera comprar una entrada pera la corrida de despedida s' empenyarán los matalassos ó s' en anirán al llit sense sopar!

¡Quants ulls de polls y relotjes patirán al volguer entrar en la plassa!

¡Tot per las *banyas*! ¡Tot per en Lagartijo!

Los seus entussiastas anirán á rebre la seva despedida, y ell en cambi... s' embutxacará los quartos.

¡Olé ya! ¡Viva la gente torera!

LLICENCIAT VIDRIERAS.

*
* *
* * *

À mon amich Joseph Orta

Has hagut de soportar la pérdua tan dolorosa, d' una mare carinyosa que tant se trova á faltar. Jo també, estimat amich, la vaig perdre fá cinch anys, y aquest recort, mots afanys m' ha costat y molt fatich. ¡Una mare! quan ditxós es qui la pot nomenar! qui podrá jamay trovar son carinyo esplendorós? Al mon no s' ha vist encare amor pur com es lo seu... puig Deu, ab tot y ser Deu, volgué tení amor de mare.

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

BIBLIOGRAFIA

Lo distingit escriptor Sr. Pere Roig y Fiol ha tingut la amabilitat de remetrens un exemplar, esmeradament imprés, de son aplaudit drama *Lo baster de Santa Pau*, estrenat ab molt brillant exit, en la present temporada, per la compañía dramática que dirigeix lo reputat primer actor Sr. Borrás en lo Teatro Circo Espanyol.

*
* *

També hem sigut favorecuts per lo Sr. Alsina y Clos ab exemplars de son últim drama en un acte *Lo Deber* estrenat en lo Teatro Catalá (Romea) en la nit del 8 del present mes,

A abdós autors los remerciem degudament l' envio.

À UNA TABERNERA

TABERNERA, tabernera,
tabernera del meu cor,
la xicota mes bonica
del carrer deis Obradors.
Ab ta boca, riallera,
y ton cos, tan rebufó,
y tas galtas, tan rosadas,
y tos peus tan petitóns,
me fas perdre, la xaveta,
y la dignitat, y... tot;
perque jo, que soch un jove
que vesteixo molt gomós,
ab l'afany, tan sols sols de véure 't
y pugué dirte dos mots,
no 'm moch may de casa teva
á la vista de tothom,
bebent copas, y mes copas
del pastós, aixut, y dols,
com si jo fos un camálich

que m'agradés molt lo most.
Lo que 'm dona molta pena;
lo que 'm causa mes trastorn,
es que, molts cops vaig á casa
en estat tan... llastimós,
que la gent, crida: «va caurel»
y m' enrotllan los xicots.
Ara, dígam, tabernera,
tabernera del meu cor:
si fa gayre aristocrátich,
si fa fi, si fa senyor
y si fa gayre guerrero
passá, l dia bebent gots
de vi ranci; de mistela;
de Jerez, y vi del... Clot.
Nada, nada; tabernera,
tabernera del meu cor;
no permetis que jo begui
aquest vi que beu tothom,
ple de polvos y traficás

que de vi tan sols te 'l nom.
No permetis, vida meva,
que se 'm filtri pe 'l meu cos
lo campetxo, la fuxina,
lo sulfat y sanch de bou.
No ho permetis, tabernera,
no ho permetis sobre tot.
Dom lo «si» que tan ansío,
(ja que no 't puch pendre jo),
y si aixó no t'és possible,
ja que soch admirador
de tos ulls, de ta boqueta,
de ton nas, clatell y front,
donam vi, sense matrículas,
donam vi, que sigui bo;
vi llegitim; vi sens aygua
vi natural, y... d'arrós,
qu'és lo vi que mes m'agrada,
tabernera del meu cor.

LLUIS SALVADOR.

ENTRE ELLA Y JO

(DIALECH)

— Escolta titona
— Qué vols Bernabé?
— Qué vull, me preguntás?
¿Qué no ho sabs?
— Pot ser...
— ¿No sabs que t'estimo,
que tu ets mon anhel,
que per tu, jo moro,
y 'm torno ximplet
contemplant ton rostre
blanquisch com la neu
y aquets ulls que miran
sempre vers al Cel?
— ¿No sabs que mos llábis
desitjan, fá temps,
en ton divi rostre
estamparhi un bes?
— ¿Un petó, vols ferme?
molt atrevit ets,
primé es necessari
ans tot que 'ns casem.
— ¿Casar 'ms? Aixó fora
costum mássa vell.
— Donchs tampoch no pensis
ferme un petonét.
— Be, si tan t'hi empenyas
també 'ns casarem,
pro haurá de se 'l dia
que sabré del cert
que la teva mare
ja descansa al cel.

BERNABÉ LLORENS.

ALLAVORS...

—*—

DIUS en ta carta, Carmeta,
que quan nos hem de casar,
donchs per deixart' satisfeta
ara 't vaig á contestar.
En quan sastres y modistas
no vulguin cobrá 'ls vestits,
ni interés los prestamistas,
ni las donas als marits
enganyin com avuy dia,
ni surti ningú de nits
tal com desitxa ma tia,
ni hi hagin morts ni ferits,
y en fi, quan fins pluguin trastos
y 'l viure no costi rés:
com no s'haurán de fer gastos,
per no pensarhi may mes,
al peu d'una cantonada
los dos nos reunirem
y un cop la cosa enrahonada
allavors... veurém, veurém,

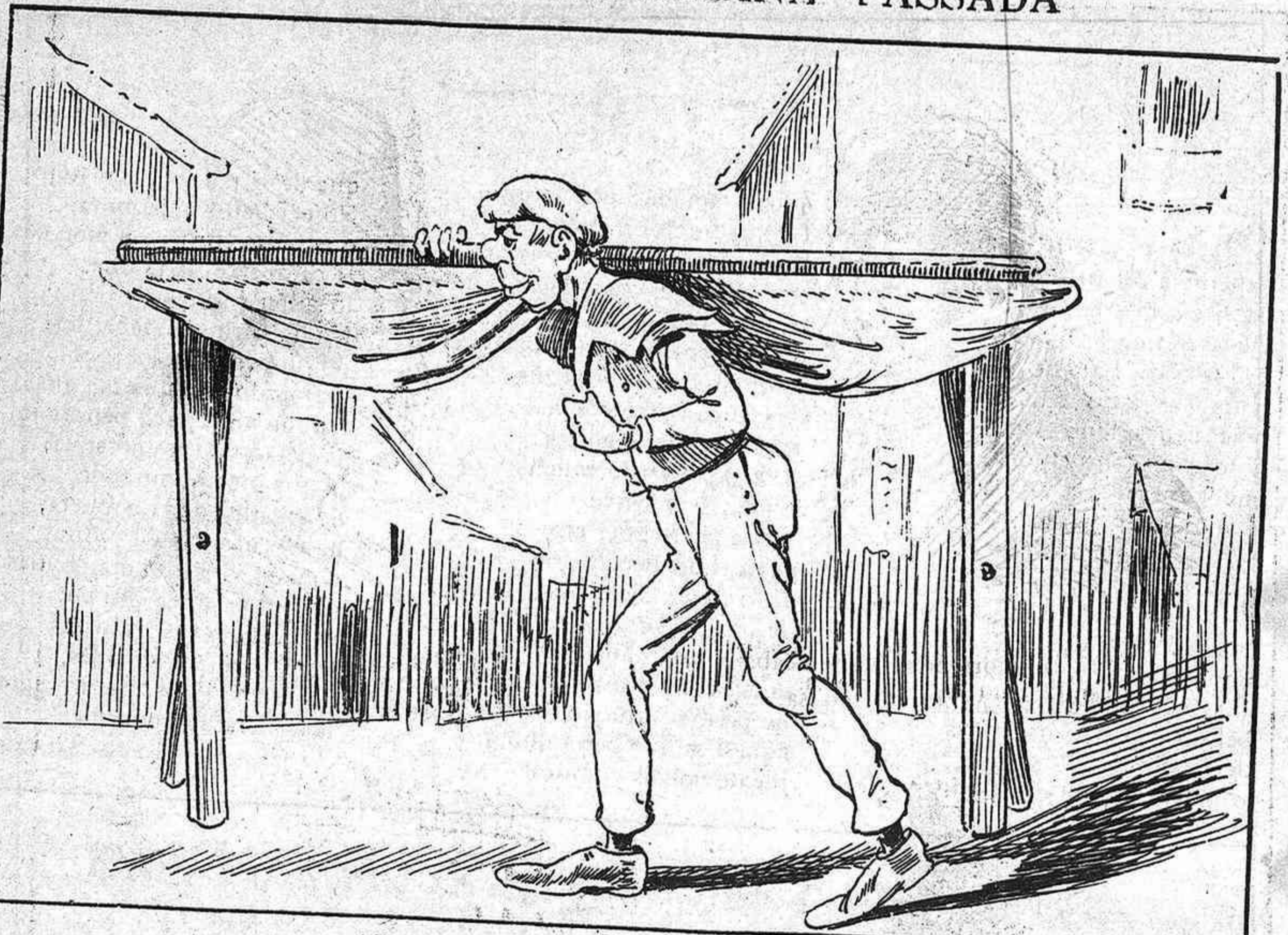
MANEL DEL TRANVÍA.

EPIGRAMA

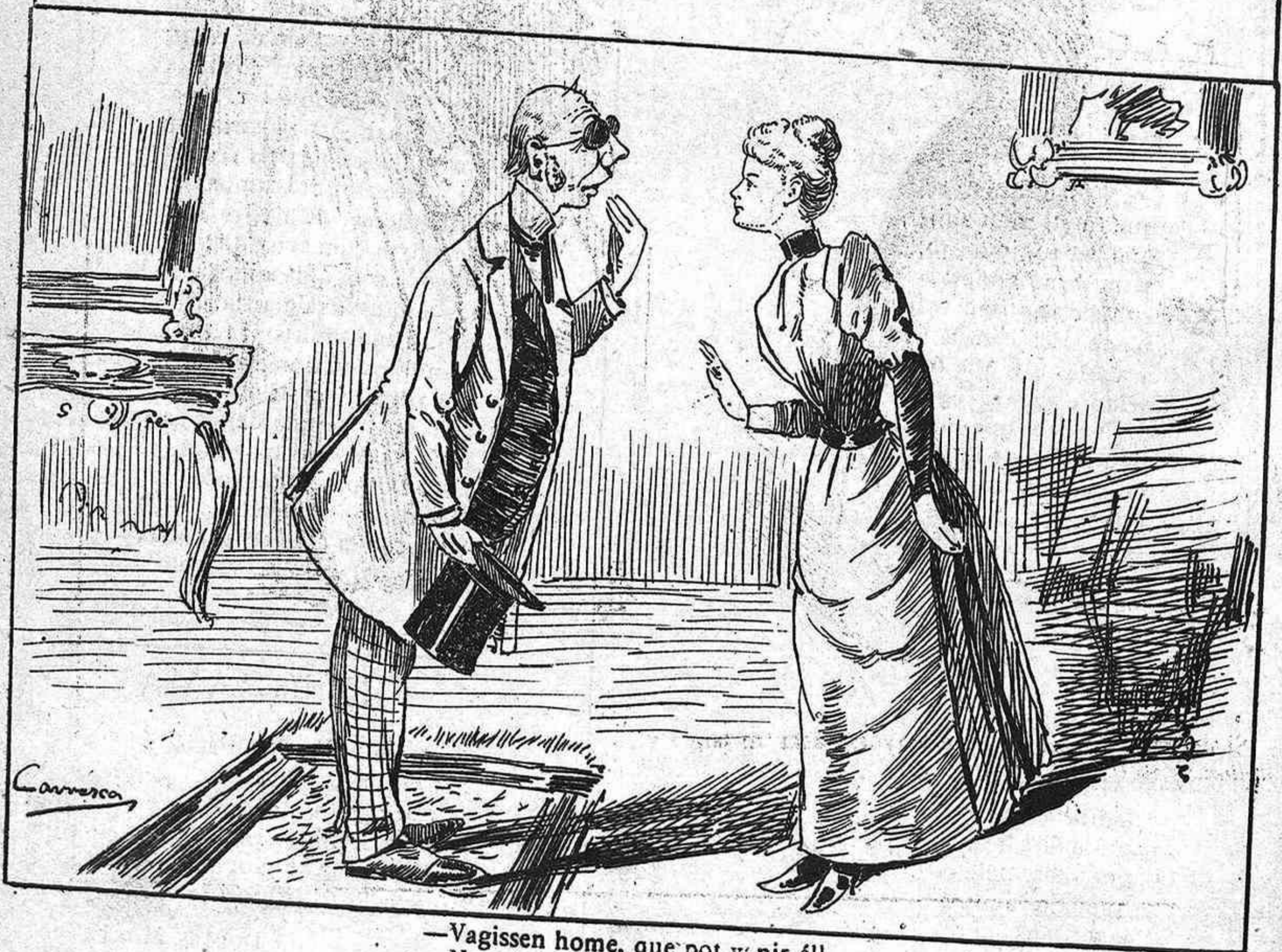
A cent anys, don Paciá,
va morir de pulmonía,
y cert parent que tenia,
molt entristit va exclamar:
— Jo sempre vaig opiná
que 'n Paciá 's moriria.

DOLORS MONT.

RECORTS DE LA SETMANA PASSADA

—Alló no será lo Congrés... Alló será una casa de dispesas.

—Vagissen home, que pot venir éll.
—No... l' he deixat roncant en lo saló de conferencias.

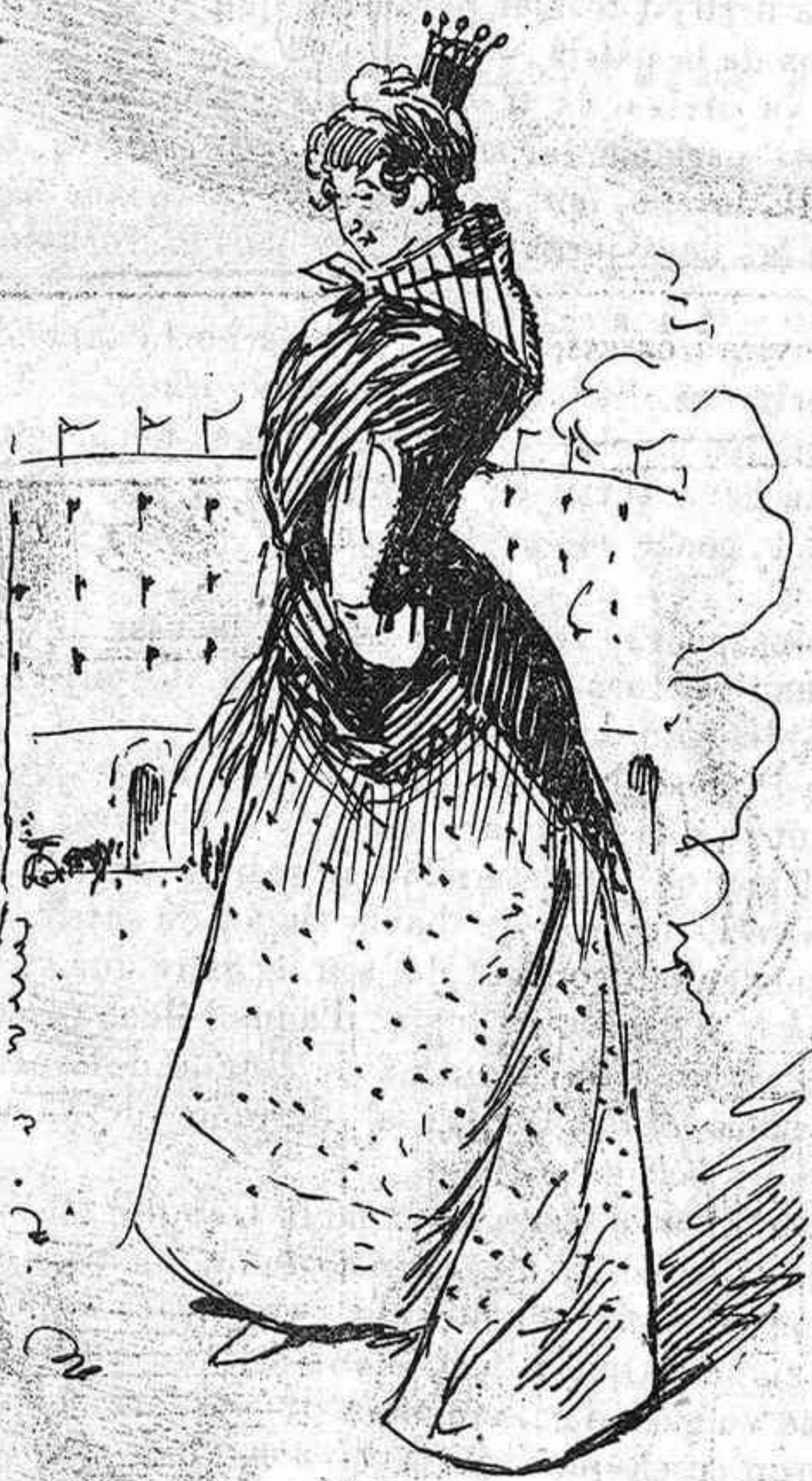
¡LA GRAN CORRIDA!

—Si cada toro no mata deu caballs
tiro mitx tendido á la plassa.

Si no 'ls mata á tots *recibiendo*,
al sortir li asano la cartera.

Si no faig al menos quatre senyors hasta 'm faig
dallonsas ab tots los cordovesos.

¡Las 4!!

1897

¡La gran sessió!

DON JOSEPH no havia sigut may diputat... Era la ambició de la seva vida, y en va havia tocat tots los ressorts pera lograr lo seu ideal.

La seva dona li deya: Aveyam, Pepe, si lo día que conseguixis lo teu anhel t sobrevindrà alguna desgracia... pero cá, l'home no era d'aquells que creuen ab bruixas y estava ferm é inquebrantable ab la seva taleya.

Va venir lo dia del casament de la filla de 'n Sagasta, y D. Joseph va dir: Ara es l'hora!... y volent cridar l'atenció del *rey del tupé*, va encarregar á Mallorca, d'ahont era fill aquell pretendent la sobressada mes grossa qu' es trovés en *aquelles illes*, posada damunt d'una ensiamada com una vuyna monumental.

Al arribar l'encárrech á casa de 'n Sagasta, va ser alló d'aixecarse un clamoreo general.

Lo que 's va riure no pot dirse... L'actual president del Consell de Ministres tenia un *flemón* que va reventárseli fent una contracció d'*hilaritat*, deixantlo bo y sá de repent, tant, que agrahit al obsequiador, va volerlo coneixe, y va dirli: Demani tot lo que vulgas menos diners. Y D. Joseph plé de satisfacció li va manifestar lo desitj de la seva vida.

Com que no li costava gayre al de la porra complaure al mallorquí, va dirli:—Calli, home, ja es diputat! Y efectivament va trovarse l'home als pochs días en aquesta sessió borrascosa que se 'n diu la *sessió de la son*.

Pero... quanta rabó tenia la seva dona al ferli las observacions *supersticiosas* que li feyal...

Aquellas 55 horas de permanencia en lo Congrès... si n'hi van dur de desgracias al s' *asló!*...

'N Vallés y Ribot al entrar en lo Congrès lo segon dia de *las empentas*, mort de son, li va dar una trepitxada sobre un *uñero* fentli arrencar un crit que va fer tocar la campanilla al president creyent qu'era un crit subversiu.

L'endemá, podent apenas caminar, l'ugier va senyalarli que li havian dut de casa seva un platillo ab sebetas, puig feya vint y quatre horas que no menjava, y al passar atribulat pel costat de 'n Sol y Ortega, al acte de tractar aquest de embustero á un diputat de la majoria, va rebre lo pobre D. Joseph un cop de puny al ull deixantli la vista mes desarreglada que la de 'n Cánovas.

Ell prou va demanar á 'n Sagasta permís pera anar á veure qué feya la seva familia, pero l'altre va dirli: Demanim una senaduría vitalicia... demani que acusi á 'n Martínez Campos per la frasse que va dirigir al bisbe de Vich, pero no 'm demani que li deixi abandonar las filas á l'hora del combat.

—Pero, senyor Mateu, pensi que á casa cada divendres hi ve un casí de la dona que jo crech que no porta gayres bonas intencions!... Calculi que m'hi va l'honor.

—Y qu' es l'honor de vosté, comparat ab l'honor de la patria?... Jo estich molt agrahit á la finesa que va ferme, pero...

—Home, no retregui la sobressada, alló no val la pena... si vol n'hi encarregaré un'altra.

—No!... no ho fassi pás... No sab lo susto que va rebre la cambrera quan la va veure d'eta sobre la taula de la cuyna...

—Calculi que també tinch una filla de disset anys que te relacions ab un oficial de carrabiners, molt sanguíneo y llarch de dits y que també ve los divendres; y com no podém deixarlos de vista, jo y la dona 'ns rellevém cada deu minuts pera vijilarlos.

En aquell moment en Sagasta va tenir que contestar á una alusió personal, y lo nostre D. Joseph va separarse del *banch blau* per por de los punys del president del Consell que quan par'a sembla que *juguí á la morra*.

Deprés d'un bon rato y preveyent que la peroració anava llarga, va recordarse del pla illo ab sebetas que li agradava molt y mes ara que la gina l'apretava, y dirijintse al saló de conferencias va trovar á 'n T.odo o B.íro que per un mal entés se l'acabava de menjar.

Lo desespero de D. Joseph va arribar al co'mo.

Va increpar al diputat per Figueras, y aquest va dirli que dispensés, que havia sigut una equivocació y que si volia menjarse un tendrum y mitxa seba qu' encara quedava, no hi tenia inconvenient.

Aquesta proposició fou admesa sense cap *enmienda* pel afamat mallorquí que ja s' *embrutava* ab l'hora que havia desitjat formar part dels que dirigeixen los assumptos de la patria.

Per fi va arribar la fi d'aquella sessió borrascosa *gloria* del parlamentarisme, lo *cop d'estat* va tenir lloch, y D. Joseph, fent com lo *Xi'h*, va deixar aquell palau de las lleys jurant que may mes lo tornarán á veure.

Al arribar á casa seva va trovar la porta tancada.

Lo porter va dirli qu'una conductora se 'n havia endut tots los mobles y que feya dugas horas que la seva dona havia sortit en un cotxe ab lo seu cusí, haventho fet pochs moments abans la noya y l'*carrabiner*.

A D. Joseph van tenir que durló á la casa de socorro, y quan va torná en sí va trovarse dormit en una otomana del saló de conferencias.

Pobre D. Joseph! Feya dotze horas justas que roncava y tot lo que li havia passat en lo Congrès no havia sigut mes qu'una terrible pesadilla deguda á la dilatada vetlla forsada qu'havia tingut de sufrir.

Va quedar tan content del seu engany que va anar á abraçá á 'n Sagasta, y fugint d'aquell lloch va correr á casa seva hont va trovar á la familia desesperada puig al saber lo dels grupos al derredor del Congrès, passavan un' *ansia* continua.

Allí va trovar al carrabiner molt tranquil fentla petar ab la seva filla, y á la seva costella jugant á manilla ab lo cusí sense que descubris en la cara de la *parella* cap signe de que s'hagues ultimatjat lo seu honor.

'L que vulgués darli entenent de que torni á ser diputat prou crech que li diria *el nombre del tocino*.

SERRALLONGA.

A Miss Ida Fuller

SA dansa serpentina he volgut veure,
per lo molt llamatiu qu' es l' espectacle;
quedant—lo que 's diu—fet un *tabernacle*
de tant que 'm va agradar... ¡que 'm va distreure.

Lo fantástica qu' es, casi fá creure
que 's contemplan *visions*, com per miracle...
L' espectacle es famós; no hi poso obstacle;
ara, la novetat... la queda á deure.

Las dansas mes ó menos *serpentin*as
están de moda al mon d' ensá que Deu
feu la dona, del home ab la costella.

Sempre hi han hagut, *miss Idas* divinas.
que ab menos roba ballan lo ball sex...
¡Toi es questió de *llum!*... ¡La dansa es vella!

PEPET DEL CARRIL.

SIMILS

- ¿En qué se semblá un militar á un cementiri?
- En que té creus.
- ¿Y un capitá á lo cel?
- En que té estrel·las
- ¿Y un tenor cómic á un gall?
- En que canta.
- ¿Y un autor dramátich á un fabricant de robas?
- En que fa pessas.
- ¿Y una baylarina á una baldusa?
- En que balla.
- ¿Y una xamaneya á un cigarro?
- En que 's fuma.

PEP GAL·LEDA.

LOS POETES Y LAS NINETES

SONET

EN los temps que las *nines* sols glatián
pels joves que mes bé l' amor cantavan,
los *poetes* fácilment las cautivavan
tocant la lira al lloch que ellas volían.

Després, quan ja las *nines* preferían
als joves que per ellas s' exposavan,
los *poetes* pels castells las conquistavan
tocant l' arpa y cantant lo que sentían.

Per si som en lo sigle en que las *nines*,
no miran del amor las grans *fol·lies*,
sino lo positiu com tothom mira.
Y 'ls *poetes* no poguentlos dar *joguines*,
las festejan cantantlos hi *poesies*
y tocant lo violó en lloch d' arpa ó lira.

A. ROSSELL.

Societats de Recreo

QUE no recrean.

¡Mirin que se n' abusa moltíssim de la fundació
de Societats destinadas á rendir cult á *Terpsicore* ó á
Talia!

Hi há societats de recreo que, ab lo titol no més,
ja 'n tenen prou pera aburrir á la *Societat*.

Generalment passa que en cada Societat d' aquestas
recreativas s' hi forman clubs de *polítichs d' anis* ó grups
de *sabis de cajetilla* que ab sas pretensions y agal·las
converteixen á la mateixa societat en una agencia
de didas.

Jo conech tipos que perque se 'ls ha investit del
cárrech de vocal de la Junta Directiva de "*Al Pensil*",
"*La bella Diana*", "*El nuevo Apolo*" etc. societats de
ball als diumenjes á la tarde, no 's poden cordar l' ar·milla
de tan inflats.

Los més, d' entre 'ls de la Junta, fan *alarde de cas·telarejar*;
's creuhen oradors de punta, y ab 'ls *capel·llans*
que tiran quan enrahonan no tenen mes remey
qu' estendre 'l paraygua los de mes aprop.

Los presidents de aquestas societats de recreo que
aburreixen als sócis 's deixan la barba, si no son *mechs*;
y 'ls secretaris 's fan rissar cada festa. ¿No ho han re·parat?

Tota sa taleya es que 'ls diaris an ncihin la *execució*
quinzenal ó mensual de tals ó quals vetlladas archi·li·terarias,
concerts extra·vocals ó funcions cursi·dramá·ticas,
dando fin con un lucido baile de sociedad en obse·quio al bello sexo; aixó es de cajon.

¡Y fán una broma!

¡Y vingan societats de recreo, que no recrean, bate·jadas
ab titols superabundantment retumbants ó ram·plonament
llamatius!

No vull dir que totas las Societats de recreo sigan
iguals á las que 'm refereixo, no senyors; puig ne cita·ria
una colla que recrean de debó; jo parlo en general.

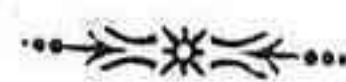
Faig alusió únicament á las *Societats de recreo* que
no recrean.

No á las que fastidían.

(Dígali H)

J. BARBANY.

EPIGRAMA

ESTAVA ab en Toni un día,
xicot que may parla clar,
quan me digué, que trobar
un cirineu ne voldría.

Com que jo no l' entenía,
li vaig dí:—Parla cla, Toni.
—¡No m' entens ¡Vatua 'l dimoni!

Dich que vull un cirineu
que m' ajudi á dur la creu
pesanta del matrimoni.

JOAN MANUBENS VIDAL.

LA COLETA DE 'N
RAFEL

La teva què, Rafel,
comensa á dar massa joch,
y estich mirant ab recel
que 'l qué fás es jugá ab foch.
Tal volta mudant d' istil,
com es tallarla ab un' eyna,
per estaviarte feyna,
te l' arrenqui algun tranquil.

Faleon

ROMEA

Las obras desenterradas del cementiri de Novedats, han dat tot lo poch joch que 's podia esperar.

Ja s' haurá convenut! ' empresa de que tenint *pa fresch* de casa es tonto donar *rosegons* del vehí.

En lo pecat han trovat la penitencia.

La comedia *Fi de Sigle* segueix fent felís al públich com en lo día d' estreno.

La *Nit d' aygua* va fer trencar de riure als concurrents del diumenge a la tarde

Lo benefici del Sr. Feliu, que tingué lloch lo próxim passat dilluns, logrará una magnífica entrada.

LIRICH

S' anuncian pera los días 19, 20, 21 y 22 del present, quatre funcions extraordinarias que donará l' eminent artista francesa Sarah Bernhardt posant respectivament *La tosca*, *Frou Frou*, *La dama de las camelias* y *El maestro de fra-gua*.

Lo número reduhit de funcions y la importancia que representa una *tournee* artística com la de la Sarah Bernhardt, fa creure que serán 4 llenos las funcions esmentadas.

NOVETATS

Quatre concerts porta donats ja la Societat de Concerts de Madrid, y ab ells s' han pogut convence (fins los mes exigents), que no es en va lo just crédito de que gosa de ser una de las mes notables que existeixen, ja que la irreprotxable execució que dó na á certas pessas, entre ellas la sinfonia de *Tannhäuser*, de Wagner; *Polonesa*, de Wieuxtemps; la *Leonora*, de Beethoven, *Dansa Macabra*, de Saint Saens; sintonias de Beethoven, etc., etc., han demostrat que la batuta del mestre Bretón es molt digna de ser admirada tant com ho pugui ser la de qualsevol altre mestre, encare que acabi en i, y pesi á c rts elements *catalanistas* que no mes trovan bó lo d' ells, y pesi també á alguns pesimistas que lo *pa de casa* 'ls hi sembla inferior al extranger.

La concurrencia que ha frequentat los dits concerts además de ser escullida ha sigut cada dia mes numerosa; de lo que 'as congratulém en gran manera.

Alternant ab la Societat de Concerts la companyia dramática que dirigeix lo Sr. Tu'au, ha anat posant las obras mes aplaudidas de son repertori y últimament estrenadas.

Lo dimars passat tingué lloch lo benefici del reputat escriptor y poeta Sr. Riera y Bertrán ab la tercera representació de son últim drama *Lo núvol negre*.

Pera demá 's prepara l' estreno d' una obra dramática del Sr. Guimerá, titulada: *En pólvora*.

Molt ha estranyat que tant a derrerías de temporada s' apeli al recurs d' un estreno.

¿Hi haurá algún misteri entremij?

TIVOLI

El Siglo que viene continua representantse, pero comensa á ressentirsen la taquilla; de manera que difícilment aquest siglo logrará tocarse ab lo que viene.

Sabem que la Empresa per tan poch plausible motiu se prepara á donar las degudas *lisonjas* á un altre espectacle que té ja á punt de proba.

CATALUNYA

Sembla que ab la adquisició de Miss Ida Fuller s' ha lograt trovar la pedra filosofal, ja que totas las nits s' obté un verdader plé, aixis es que en vista de tant gran éxit, s ha prorrogat la contracta hasta temps indefinit.

Mentres dongui resultat, fa bé la Empresa.

En quan ais estrenos que efectuá la companyia lirica, *peor es meneallo* ja que resultan obras tan notables que a las primeras representacions s' en van á la fossa y son sustituidas per obras antigas mes ó menos aplaudidas.

CIRCO ECUESTRE BARCELONÉS

Aquest any lo Sr. Alegria ha lograt reunir una escullidissima companyia, tocantne per lo tant mes notables resultats que altrás temporadas.

Entre los artistas que mereixen la dis inció de mencionarse, figuran Mr. Permane ab sos celebres ossos amaestrats, la baronesa de Rahden que es una notable amassona; los gimnastas Cee-Mee y los excéntrichs Holl y Holl.

Apesar de tanta variació hi ha nous artistas á punt de debutar.

Aixis s' ha de fer y que duri.

CIRCO ESPANYOL

S' han desenterrat dramons antichs y s' han reproduhit melodramas que sempre agradan al públich *alt*.

En lo antipátich paper de Froilan del «*Carlos II el Hechizado*», s' distingí notablement l' estudiós actor senyor Rojas.

«*Catalina Hovvard*», vá flaquejar bastánt, potser per falta d' ensajos.

La novetat de la setmana ha sigut l' estreno del melodrama «*La Resucitada*» que té escenas de molt efecte y es obra ben argumentada: lo prólech y lo tercer acte son superiors y 'ls finals d' acte revelan en l' autor D. Arturo Figueras Gil, coneixements complerts del teatro. Tots los actes foren aplaudits, particularment lo tercer y últim de la obra en que fou cridat l' autor entre nutrits aplausos, qui no's presentá per no trovarse en lo colisséu.

La senyoreta Llorente y 'ls senyors Borrás, Fages y Rojas, especialment, se portaren bè, a pesar de notarsels, á ratos, inseguretats en la dicció, deguda, sens dupte, á falta d' ensajos.

Lo decorat deficient, tant, que de millorarlo obtindria encare major éxit la obra.

Pera dissapte vinent está anunciada una nova producció catalana en un acte original de nostre company de redacció senyor Barbany (Pepet del Carril); son titol es *Un petardo!*

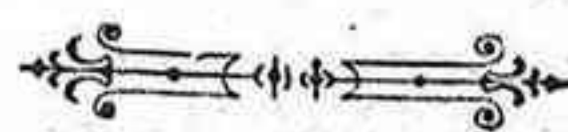
CONCERTS D' EUTERPE

Lo primer de los concerts donat en la present temporada per la societat Euterpe, se veje sumament favorecut, haventse aplaudit y demanat repetició de varias pessas, entre ellas *Los xiquets de Valls*, logrant una excusió tan sumament ajustada com de molts anys no haviam lograt sentir-la.

S' estrená una sardana corejada de E. Avenia, titulada *Festa gironina* que logrará los honors de la repetició, aixis com també lo gran *Himne á Reus* (estrenat en la passada temporada, si be sense tito!) promovent un verdader alborot d' entusiasme la part bélica que conté.

Pera lo dilluns de Pasqua se prepara lo segon concert ab escullidissim programa.

UN CÒMICH RETIRAT.

LA TOMASA

MISS IDA FULLER

Senthi tota la quadrilla,
feyan molt poca tabola,
y ara ab aquesta Miss sola
queda plena la taquilla.

Llegim: «A la una de la matinada d'ahir va ser posat á disposició del Jutjat, un subjecte de 21 anys, vehi del carrer del Beato Oriol qu' havia entregat un anunci simulant un bitllet de 100 ptas, á una dona que habita en lo carrer d' Aray, pera pernoctar en sa casa.» La citada paloma després d' haver tornat deu pessetas de cambi, va veure l' engany de que havia sigut victima y feu agafar al subjecte en qüestió pels dependents de la autoritat.

¿Y á n' aquesta sócia que no li farán res, per haverli fet pagar 90 ptas per dormir?

Encare que tingui 'ls matalassos de pluma y venti las moscas als parroquians, tan mateix ho fa massa car.

Al General Doods lo colman d' obsequis per tota la vehina República.

Si en comptes de matá dahomeyans hagués inventat algun adelanto per la industria ningú li diria res.

Be.... potser li augmentarian la contribució.

A Badalona va haverhi un gran xibarrí en motiu d' un embarg efectuat per los agents executius de la Arrendataria de Cédulas personals.

La guardia civil va tenir que dar algunas cargas y van ferse varias detencions.

Quan aquest impost lo cobrava 'l Govern directament, no sabém hi hagués hagut may cap escándol d' aquests.

No volém fer comentaris.

En los escaparats del fotógrafo Sr Ferrepiere hi ha aquests dias, entre altres, un excelent retrato del distingit actor Sr. Ortega d' una factura y parecut notables.

L' altre dia va caure l' aeronauta Sr. Millá á un jardí interior d' un convent de monjas de Segovia.

Las esposas de Jesucrist ven tenir un susto d' órdago.

Ja ho veig, l' home anava ab *culans* y es clar que havian d' esgarrifarse aquellas verges...

Que vagin dihent que 'ls homes no poden entrá en los convents.

En la funció del dilluns en lo teatro de Romea hi varem veure al Capitá general Sr. Martinez Campos.

'Ns va semblá que hi estava ab tant gust com en los *Jochs Florals*.

¿Que li van enviá 'l palco?

Demá divendres s' estrenará en lo teatro de Novedats un drama de Guimerá.

Los renaixensos ja 's deuen ensajar á picar de mans... y de peus.

Pobre empresa! Ara que li venia lo guanyar diners, ha de comensá 'n Mario.

Ja haurian vist quins entradóns.

Han sigut denunciats los números de *La Concordia* corresponents als dias 11 y 12 del actual.

Per los de la *Fulla*?

Aveyám si lo diumenge será de trista recordansa pera don Rafael I.

Ja cal que fassi que 'ls toros sigan braus y que 'l president no toqui may á banderillas.

No caldria sino que perdés la coleta abans d' hora.

Abans d' obrirse la taquilla d' entradas pera la corrida de diumenge ja s' havian acabat.

Be... Que se las va quedar 'n Lagartijo?

Aquest mestre 's veu que á mes de mestre en toros, ho es d' otras cosas.

Quin mestre!

S' ha publicat lo cartell del Certámen literari que té que celebrar la societat *La Papallona*, de Palamós.

Los premis son bons y abundants.

Afició, aficionats.

Y á veure á qui li toca ara.

Ara ha surtit un qu' ha posat com nou lo drama *Mariana* de Echegaray.

La Dolores dirá: *Clarín*, ja estém en paus.

Pero l' altre respondrá: Si pero jo tinch los mil naps.

¡Quin farrigo farragol!

El País parlant de la batalla del Congrés, diu que l' h^a seguida un gran silenci en *el que se oye el estertor del muerto*.

Un mort ab *estertor*.

Sembla escrit pera *La Publicidad*.

Lo dimecres próxim passat va tenir lloch la *Gran Parada* en motiu de la festivitiat del dia.

Va agradarm' l' abanderado y tot l' acompanyament; pero de tota la colla lo que va agradarme mes, va ser Don *Martinez Campos*; aquell si qu' era guapet!

Després de molts travalls sembla que conseguirém saber qui té un exemplar de *El Ratoncito*.

Ja te rahó aquell ditxo de que *preguntant s' arriba á Roma*.

Aveyám si també hi trovarém *Nubes melodramáticas é Higueras cobardes...*

Ja 'ls ho farém saber.

Aquell *miente* ab cap y quá no ha tingut consecuencias.

Vaja, Sr. Sol, ja devia sapiguer á qui ho deya...

Y en plé Congrés!

Quin cuyro!

Sembla que á la parada varen xiular *jo no ho dich á qui!*
B?... també podrin ser los xiulets d' aquella simpatia que
va dir D. Mateu.

Perque, .. vaja, de simpatic ho es.

Las tropas que en dit dia varen passar por lo Carrer de
Pelayo semblava que ballessin la polka.

Ja ho veig.... com que fa *tan temps* que van arreglar a-
quell entarugat.

¿Oy, senyó Henrich?

Si.... ja va.

¿VERSOS...?

No se que t' haurá agafat
que ara tu m' has demanat
que 't dediqui quatre versos!!
Ja sabs tu lo que m' has dit?
¿Que 't pensas que no vol pit
perque no siguin perversos?

¿Que 't pensas que jo 'n se fè
com tu dius? Vaja també
ets d' aquells que 'm creuen boig?
Calcula quin goig faria
si jo escribis tot lo dia...
¡Vaja, que faria goig!

Suposem per un moment
que jo tingui molt talent,
y com cosa natural
per semblar mes escriptor
tothom me crida ¡senyor!..
pro senyor sense cap ral.

Y home sense cap ralet
sol teni 'l ventrell molt net
(Ja se que fa sabi aixó)
Pero per mi prefereixo
engreixarme com m' engreixo
fins que ja sembli un rectó.

Ja se que no fa poeta...
pero be, y que?... Una pesseta
puch deixarte, si es que ho vols,
pero lo qu' es poesias
'm sembla, noy, que rebrias
duas planas de bunyols.

Sent aixis ja ho sabs, de mi
may cap vers podrás tení...
son cosas que no puch darten,
Ara... si vols cap calé...
Son figas d' altre pané
veus d' aixó... ja puch *deixarten*.

Deixarten .. s' enten aixó
ab sentit de l' expressió.
Puig si ho buscas en metálich
ja 't dich jo que t' has errat...
perque, fill, vaig mes pelat
que la bóssa d' un camálich.

M. SOLÁ.

Llista Negra

de corresponsals que no pa-
gan y que recomaném á las
empresas periodísticas.

Lo tercer de nostres *apreciats* corresponsals es en
REMIGI CORTES de Sant Feliu de Llobregat, que
sab tenir la *gracia* de no pagar y fer lo sort quan se
li escriu.

Actualment 'ns deu 17.34 pessetas pero éll tan tran-
quil ab sa simpática costum, y aixó que ab las eleccions
passadas, se 'ns ha dit que n' ha tocat de frescos y
hasta ha descambiat algun *chromo*

Los Srs. Cuñador de Tarragona y Mallol de Agulla-
na, per are... bons en sa *importante* salut.

Telegramas

Madrid, 14.—8 matí.—Los diputats van acabar ab
tots los catres de lloguer de la coronada vila.

'S va trobar un diputat de la majoria dormint en
una de las aceras de la Porta del Sol.

Va duise un borratxo al Govern Civil, havent re-
sultat ser lo diputat per *Correcaga* mitj mort de ny-
nya.

Lo Sr. *Catapum* va romprers los nassos contra lo
atril á l' acte de *pesar una figa*.

Buda Pesth, 17.—7 matí - Han surtit tres trens plens
de passatjers pera veure la despedida de Lagartijo.

CH. YFLADURA.

Berlin, 18.—9 nit—S' han enviat proposicions per
adquirir per aquest museo la *coleta* del gran *mestre*.

Si hi ha cap estadant s' exigirá un desquiento.

SÉBAS.

Madrid, 18.—10 id.—Lo diputat per *Torre grande*
fa quinz' horas que dorm encare que li peguin.

RICH ALT.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI

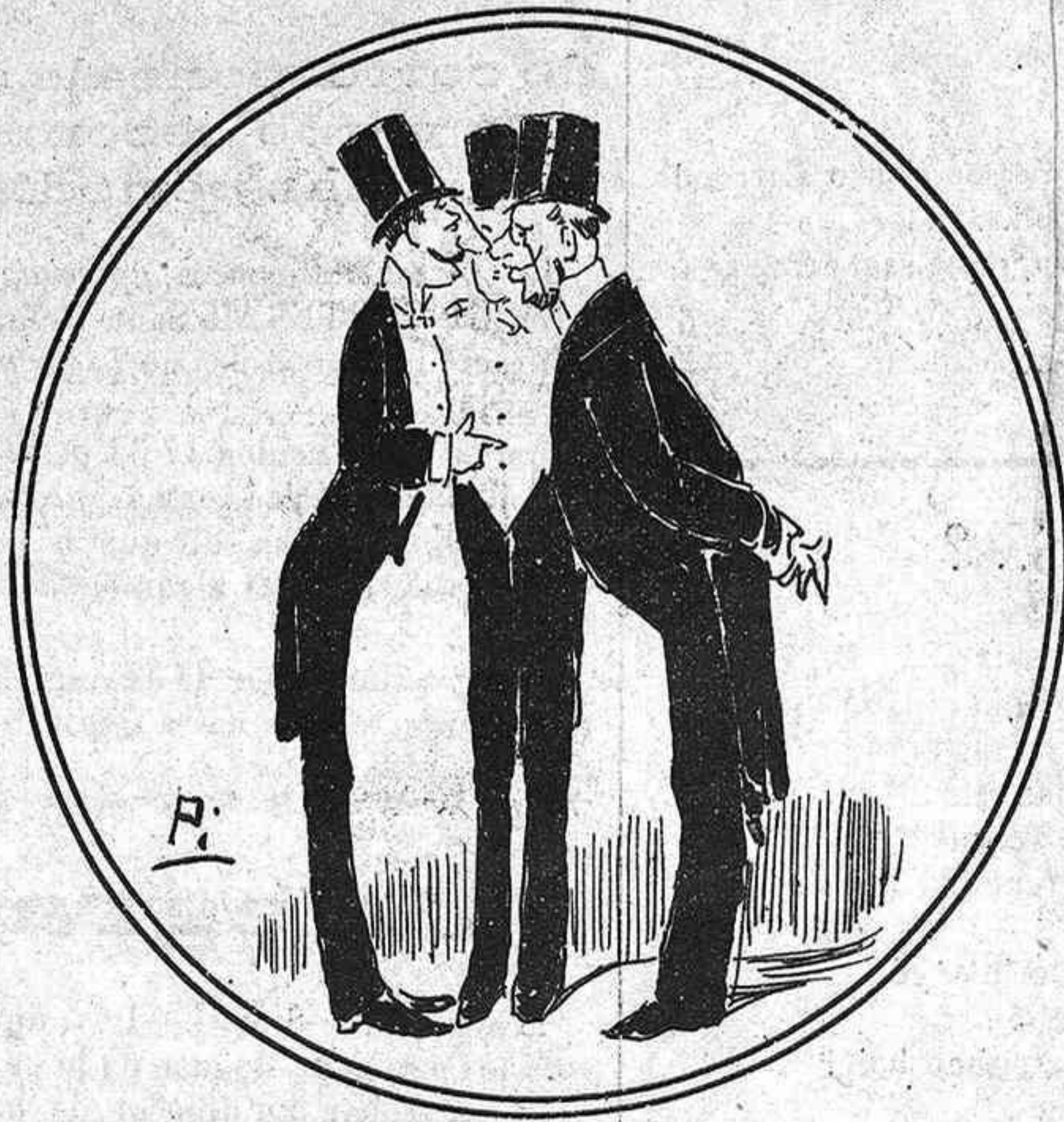

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »
» atrassat.	0'20 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á la Adminis-
tració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramón, nú-
mero. 5—LITOGRAFÍA DE RIBERA Y ESTANY.

RECORTS DE LA SETMANA PASSADA

Tres diputats després de la gran sessió, quedan dormits al mitj d' una conversa.

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Aliment es la primera,
un article la segona,
part del cos es la tercera
y la total m' han dit qu' era
un carrer de Barcelona.

F. GARCIA A.

GEROGLIFICH

LIQE
I
XINO
PA
GANLIX
DI

GUILLÉM TORRES.

LOGROGRIFO NÚMERICH

- 1 2 3 4 5 6—Nom d' home.
- 1 5 3 2 4—Dintre 'l mar.
- 6 5 1 2—En los arbres.
- 1 5 4—Vegetal.
- 5 6—Animal.
- 3—Consonant.
- 1 2—Animal.
- 1 5 3—Part del cos humá.
- 4 5 4 2—Nom de dona.
- 4 4 5 3 5—Animal volátil.
- 1 2 6 2 1 2—Prenda de vestir.
- 1 2 3 3 5—Vehicul.
- 6 5 4 2—En lo calsat.
- 3 5 6—Un apellido.
- 4 2—Nota musical.
- 2—Vocal.

UN DE FABARA.

TRENCA-CAPS

Roseta Gall de Martorell

Formar ab aquestas lletres deguda-
ment combinadas lo nom de dos po-
blacions catalanas.

V. MARTORELL.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada I.—Ca-pe-llá.
Id. II.—Ca-mi-sa.
Trenca-closcas.—Reconocer.
Anágrama.—Mania—Anima.
Logogrifo numérich.—Blanes.

LITOGRAFIA BARCELONESA

DE

RIBERA Y ESTANY

—5, SANT RAMÓN, 5.—Barcelona—

En dit establiment se fan á preus reduhidíssims y ab la major promptitut, tota classe de impresos com son targetas, facturas, memorandums, sobres, membrets, etc. etc.

També se trobará un assortit inmens de cromos propis per' anurcis industrials, menús, programmas, etc., etc.

Gran especialitat en carnets pera reunions y societats.